

Beslutninger efter stk. 3 vil kunne påankes til miljøstyrelsen.

Spørgsmål:

Ifølge ændringsforslaget til § 21, stk. 2, skal der alene foretages anmeldelse om udbedringer m. v. forinden arbejdet påbegyndes. Kan arbejdet umiddelbart påbegyndes eller skal man herefter afvente myndighedernes reaktion?

Svar:

Bestemmelsen fastsætter alene, at der skal foretages anmeldelse forinden arbejdets påbegyndelse. Arbejdet kan derfor umiddelbart iværksættes, når anmeldelse er indgivet til amtsrådet eller kommunalbestyrelsen. Anmeldelsesordningen skal således kun sikre, at amtsrådene og kommunalbestyrelserne får orientering om, hvilke arbejder der udføres på brønde eller boringer.

Spørgsmål:

Mange mennesker i Københavns vandforsynings indvindingsområder har svært ved at forstå, at de skal acceptere vandingsforbud det meste af sommeren, medens Københavns vandforsynings kunder kan vande deres græsplæner uden væsentlige restriktioner.

Hvilke ændringsforslag skal gennemføres for at sikre en rimelig fordeling?

Svar:

Efter den gældende vandforsyningslov er der ikke mulighed for at træffe *en generel bestemmelse* om vandrestriktioner. Derimod kan *det enkelte vandværk* træffe bestemmelse om indskrænkninger i vandforbruget, når hensynet til vandværkets drift gør det nødvendigt.

Efter lovforslagets § 52, stk. 1, er der på tilsvarende måde åbnet mulighed for, at *det enkelte vandværk* kan træffe bestemmelse om vandrestriktioner, når hensynet til anlæggets drift m. v. gør det nødvendigt.

Endvidere kan amtsrådet (Hovedstadsrådet) efter lovforslagets § 52, stk. 2, pålægge vandværker at træffe bestemmelse om indskrænkninger i vandforbruget af hensyn til vandressourcerne. Der er således – i modsætning til den gældende lov – efter lovforslaget mulighed for at gennemføre *en generel regulering* af vandforbruget i tørkeperioder.

Opstår der uenighed mellem flere berørte amtsråd (Hovedstadsrådet) om nødvendigheden af at pålægge forbrugerne restriktioner med hensyn til havevanding m. v., vil spørgsmålet efter lovforslagets § 4 kunne indbringes for miljøministeren (miljøstyrelsen).

Jeg finder derfor ikke, at der er behov for at gennemføre ændringsforslag.

Miljøstyrelsen har i øvrigt oplyst, at en forskellig praksis med hensyn til vandingsforbud – herunder også i de nævnte områder – i almindelighed ikke skyldes begrænsede ressourcer, men derimod begrænsninger i de enkelte vandværkers kapacitet. Jeg finder derfor ikke, at der er behov for at gennemføre ændringsforslag.

Spørgsmål:

Det er vanskeligt at forstå, at Københavns vandforsyning fortsat kan beslaglægge indvindingsrettigheder større, end der er behov for samtidig med, at man i de pågældende områder afviser indvindingsmuligheder for lokale vandværker (jfr. Stenløse-sagen).

Hvilke initiativer skal foretages, hvis dette forhold skal ændres?

Svar:

Miljøstyrelsen har oplyst, at det har været praksis i indvindingstilladelser at tildele større vandmængder end de aktuelle behov nødvendiggjorde. Dette har været hensigtsmæssigt for gennemførelse af en naturlig udbygning af vandforsyningen, men i nogle tilfælde har udviklingen medført, at de tildelte vandmængder ikke er blevet udnyttet fuldt ud.

Jeg kan med hensyn til spørgsmålet om regulering af en sådan situation henvise til miljøstyrelsens notat om problemer i forbindelse med vandforsyningen på Sjælland, der er fremsendt til udvalget med skrivelse af 25. april 1978.

Som det fremgår heraf, må der i den regionale vandplanlægning tages stilling til, hvilken forsyningsstruktur der bør tilstræbes i et område.

Den gældende lovs planlægningsbestemmelser er relativt vage, ligesom loven ikke indeholder tilstrækkelig effektive gennemførelsesbestemmelser. Disse mangler er søgt afhjulpet bl. a. gennem lovforslagets kapitel 3 om planlægning, kapitel 6 om ændring i og